

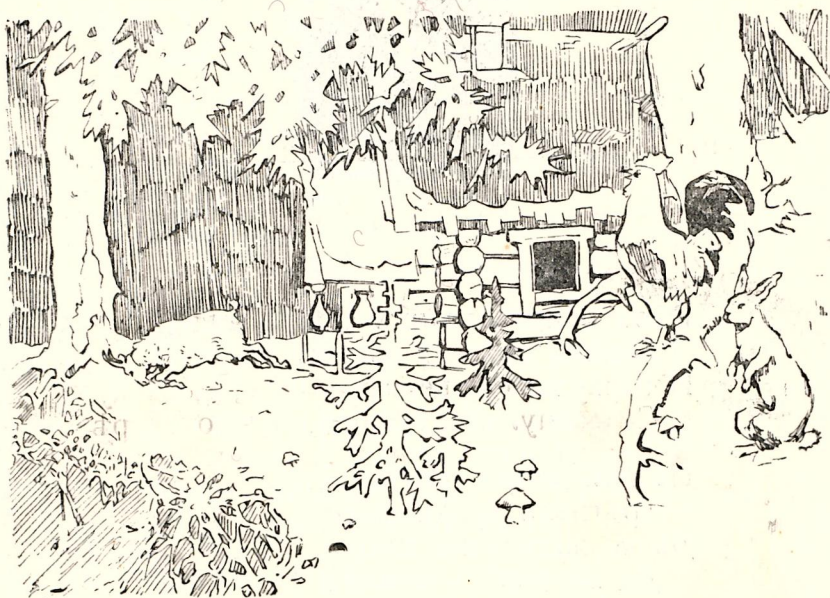
Пакъ заплакало зайчето. Отдѣ се взелъ пѣтелтъ!

— Зайче мило, защо плачешъ?

Заякътъ разправилъ и на пѣтля бѣдата си.

— А, лесна работа е това, рекълъ пѣтлю. Завчасъ ще го избутаме оттамъ.

— Ба, вълкътъ и мечката не можаха, та ти ли ще го изгонишъ!

— Ще видимъ, рекълъ пѣтелтъ, и като се изправилъ край заювата кѣща, изплѣскалъ съ крилъ, проточилъ шия и се провикналъ:

Кукуругу, куткудякъ!

Нѣма отъ менъ по юнакъ! —

На глава съ червенъ калпакъ,

И махмузъ на всѣки кракъ.

Мойта войска е безъ четъ!

Мойта слава чуй се вредъ! . . .